

Reforma de les

Au, Ulisses!

Voltar pels mars fart de sal i d'escates,
calmar els esclais invocant la deessa
avui no és res: de voltar en dius «regates»
i dels calmants, «un servei de l'hostessa».

Perquè, de fet, queda res que ens depari
el mític món de penèlopes tristes?
De déus barruts, en va ple tot diari.
Per pits amants, tenim munts de revistes.

I és que el model és Elpènor, ja ho saps:
aquell guerrer que defuig fer-se insigne
l'únic de tots que mereix tracte digne.

No ret honors ni allà a Zeus ni aquí als caps
i en tot afer ressegueix sempre el limbe.
Quan en té prou, simplement: va i s'estimba.

El guardià d'Antígona

«No hi ha ningú tan neci que demani
la mort» heu dit? La tingués jo diària...!
Un rei que és foll, una nena amb poc craní
que va muntant serveis de funerària,

un germanet al carrer a mig colgar,
un corifeu que tant va de sofista
com canta als déus, un nen fill de papà
que vol passar per cabdill populista...

Jo a tots plegats faria sepultura!
Ben posadets, besant la motllura
d'un dracma d'or. I Queront fent un ple...

Xxxt, el meu torn. Ara us deixo, i, per Zeus,
d'això, ni piu, que ja em veig entre reus...
—«No us dic, senyor, que arribo sense alè...».

Torna a escriure-la, Cèsar

Tinc un país dividit en parts tres
per invadir (mantindria, la història,
inici igual, i com qui no fa res
amo ja et veig del planeta i la glòria).

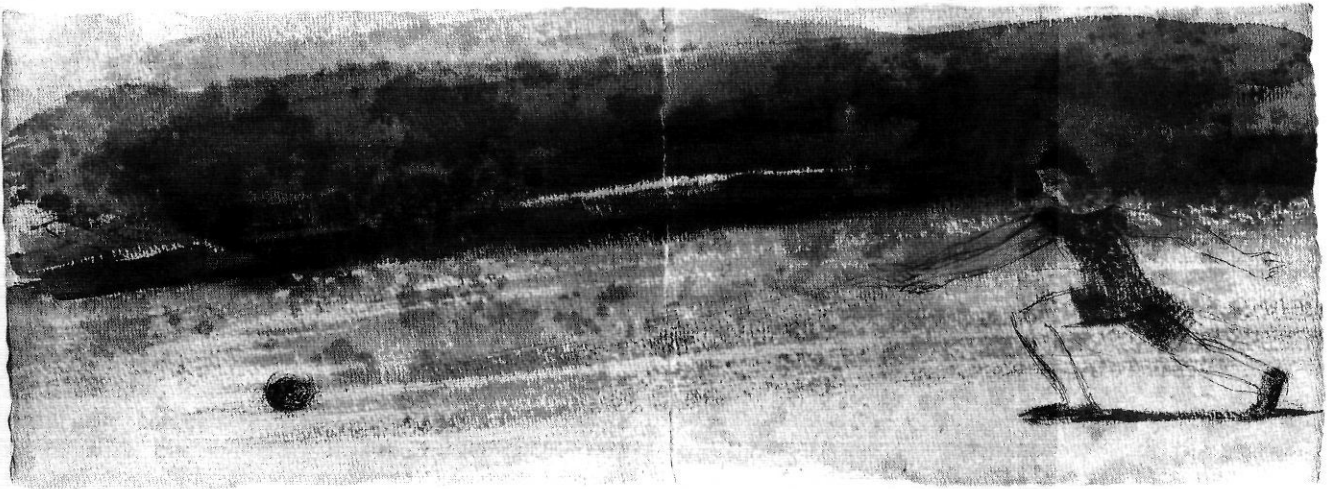
A ilercavons, balears, laietans
—i, més enllà, a Emèrita, a la Bètica...—,
se'ns va fonent la sintaxi a les mans.
Ens quedarem sense prosa ni estètica.

Per què no vens, cabdill únic amb fusta
de narrador? Ara tens Via Augusta
(de pagament: no et descuidis la tarja).

Va, t'esperem per combatre els saxons.
Porta uns quants verbs, les declinacions
i un pergami per a notes al marge.

Humanitats

Ramon Sargatal

Cap als idus de març

Que tip que em tens, Marc Tuli, estarrufat com un paó. Tant de «pares conscrits», tant d'«oh, costums!»... Això teu al senat, valguin-me els déus, ja emboteix els sentits.

A dins, togat, gastes molta retòrica. Vinga arguments de defensa i d'atac... però al carrer tota aquesta teòrica se't torna el suc, llefiscós, d'un llimac.

Quin mal pair, Ciceró, quan te m'infles...
¿És que ningú et parlarà sense embuts?
Que diferent si visqués en Cantimfles!

Doncs t'ho dic jo: la compota empastada del teu discurs, amb tants ets, amb tants uts, és d'un Cigró, però el flat... de favada!

Cassandra

Per la llum de l'Olimp que quedaràs galdós si et fan esquiar en sec i de bocaterrosa!
Val més, Hèctor, que hi pensis: on tindràs un redós quan ja siguis carnús i amb la glòria fosa?

Vivim tan pocs minuts amb l'aurèola plena que t'has d'assegurar que la tinguis encesa.
Ho sabé el teu germà, només de veure Helena, i ho sabrà el teu cunyat, a la terra promesa.

Mira que amb el currículum que ofereix la nissaga voler-te barallar, i amb el que és més colèric...!
Per la llum de l'Olimp! Que no veus que és histèric?

Ens xopàvem, abans, amb el mar que divaga.
Quins temps són, aquests d'ara, que pel coi d'una noia, t'hagis de mullar el cul? Llamp de Zeus, serà Troia!